

Ὁ λόγος ὁ καλός

Ὁ λόγος ὁ καλός κάνει τόν κακό καλό, ἔλεγε ὁ Ὅσιος Μακάριος, ἐνῶ ὁ κακός ὁ λόγος καί τόν καλόν ἐρεθίζει. Κάποτε ὁ ὑποτακτικός τοῦ Ὁσίου, συνήντησε στό δρόμο του ἕνα εἰδωολάτρη ἱερέα πού περπατοῦσε βιαστικά.

- Αἶ σατανά, ποῦ τρέχεις; τοῦ φώναξε ἀπερίσκεπτα. Ἐκεῖνος τότε θύμωσε καί ἔσπασε τό ραβδί του στίς πλάτες τοῦ καλογέρου, ὥσπου τόν ἄφηκε μισοπεθαμένο. Σέ λίγο φάνηκε καί ὁ Ὅσιος στό δρόμο. Βλέποντας τόν εἰδωολάτρη νά τρέχη γιά νά κρυφτῆ, τοῦ φώναξε μέ καλοσύνη.
- Ὁ Θεός νά σέ εὐλογῆ, προκομμένε ἄνθρωπε. Ἐκεῖνος (ὁ εἰδωολάτρης) στάθηκε σαστισμένος καί τόν ρώτησε:
- Τί καλό εἶδες σέ μένα, Ἀββᾶ, καί μοῦ μιᾶς ἔτσι;
- Σέ βλέπω πού τρέχεις, τοῦ εἶπε ὁ Ὅσιος. Λυπᾶμαι μόνο πού δέν ἔχεις καταλάβει, ὅτι μάταια κοπιάζεις.
- Ἡ κουβέντα σου γλυκαίνει τήν ψυχή μου, εἶπε ἡρεμος, ὁ εἰδωολάτρης. Αὐτό εἶναι σημάδι πώς εἶσαι πραγματικά ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ. Πρίν ἀπό λίγο, ὅμως, μέ βρῆκε ἕνας κακός καλόγερος καί χωρίς λόγο μέ ἔβρισε. Ἀλλά καί ἐγώ τόν πλήρωσα καλά. Τόν ἄφησα ἀναίσθητο ἀπό τό ξύλο.

Ὁ γέροντας κατάλαβε πώς αὐτός ἦτο ὁ ὑποτακτικός του. Ψάχνοντας λίγο πιό πέρα τόν βρῆκε σέ κακή κατάσταση. Ἐζήτησε τότε ἀπό τόν εἰδωλόατρη νά τόν βοηθήση, νά τόν μεταφέρουν στήν καλύβη τους. Σάν ἔφθασαν ἐκεῖ, ἐκεῖνος γύρεψε συγχώρηση ἀπό τόν Ὅσιο Μακάριο γιατί εἶχε κακομεταχειρισθῆ τόν μαθητή του καί τό παρακάλεσε νά τόν κάνει Χριστιανό.

Σημείωσις

Πράγματι πόσο γλυκαίνει τίς καρδιές ἕνας λόγος ἀγάπης! Βάλσαμο παρηγοριᾶς εἶναι. Μαλακώνει ἀκόμα καί τήν πέτρα. Ὅλοι μας ἔχομε ἀνάγκη ἀπό τήν ἔκφραση τῆς ἀγάπης καί τῆς γλυκύτητος τῶν ἄλλων.

Ὁ καλός ὁ λόγος θίγει τίς λεπτότερες χορδές τῆς καρδιᾶς τοῦ ἄλλου. Ἀκόμα καί τόν χειρότερο ἄνθρωπο νά ἔχης ἀπέναντί σου, ἔλεγε ἕνας ἄλλος Ὅσιος, ἂν τοῦ πῆς ἀγάπης λόγον, θά τόν συγκινήσης καί θά τόν κερδήσης.

Οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ μέ τήν γλυκύτητά τους καί τήν πολλή τους ἀγάπη, ἡμερεύουν ἀκόμα καί τά ἄγρια θηρία. Μέσα στόν Παράδεισο ζώντας οἱ Πρωτόπλαστοι, στήν προπρωτική κατάσταση, ζοῦσαν μαζί μέ ὅλα τά ἄλογα ὄντα, χωρίς νά κινδυνεύουν ἀπό κανένα ἐξ' αὐτῶν. Ὅταν ὅμως ἤμαρτε ὁ ἄνθρωπος, τότε τά ἄλογα ὄντα, ὡς χαρακτηριστικά ἀναφέρουν οἱ θεοφώτιστοι τῆς Ἐκκλησίας Πατέρες, αἰσθάνθηκαν ὅτι ἔχασε (ὁ ἄνθρωπος) τήν καθαρότητα τοῦ νοός, τήν ἀγνότητα τῆς καρδιάς καί τήν δυνατότητα τῆς μετά τοῦ Θεοῦ καί τῶν ἄλλων ὄντων κοινωνίας καί διά τοῦτο τόν ἐφοβήθησαν καί ἀμυνόμενα ἐγένοντο ἐχθρικά πρὸς αὐτόν.

Ἀδελφέ μου, ὅτι ἔχει ἡ καρδιά μας, ἐξέρχεται καί ἐκ τοῦ στόματος μας. Ἐξ' ἄλλου «ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδιάς, λαλεῖ τό στόμα». Μή ἐπιτρέπης «ἐκ τοῦ ἔρκους τῶν ὀδόντων σου», ἀπό τό στόμα σου δηλαδή, νά ἐξέρχονται, λόγοι σκληρότητος, κακίας, μίσους, ἐμπαθείας ἀλλά λόγοι ἀγάπης καί χάριτος, γλυκεῖς λόγοι, παρηγορητικοί, ἐπιστηρικτικοί, λόγοι ἐπαίνων δι' ὅ,τι καλόν καί τότε

θά δυνηθῆς ἀκόμη καί νά διορθώσης τόν ἄλλον, διότι θά κατανοήση ὅτι τόν ἀγαπᾷς. Ὅταν ἡ ψυχὴ κατανοήση, μέ τήν διάκριση πού ἔχει, ὅτι τήν ἀγαπᾷς, τότε καί ὅταν γίνεσαι αὐστηρός καί ὅταν οἱ λόγοι σου εἶναι λόγοι ἐλέγχου, κατανοεῖ ὁ ἄλλος, ὅτι σκοπόν ἔχεις τήν διόρθωσή του καί δέχεται καί τάς ἐξ' ἀγάπης παρατηρήσεις σου καί τάς οἰασδήποτε ὑποδείξεις διά τήν πνευματικὴν πρόοδον καί τήν σωτηρία του.

Πηγή: http://www.i-m-patron.gr/eipegeron/kalos_logos.html